

1.- УЧЕНИЧКА ИМИГРАНТКА

Здравейте! Аз се казвам Маmia и съм в 10 клас (4 ESO). Дойдох в Испания преди 6 години от лагерите за сахарийски бежанци в Тиндуф.

Спомням си първия учебен ден (*пауза*).... Всичко бе много припряно, а аз много притеснена, не разбирах нищо, не знаех какво става.

Първо отидох при портiera, дадох му листа, който ми бяха дали, след което отидох в Канцеларията и там ми връчиха някакви формуляри, които родителите ми трябваше да попълнят, а именно молбата за записване в училище.

След това ме представиха на Завеждащия учебната част и той ме разведе из училището за да ми го покаже. Училището беше много по-голямо от това, в което аз бях учила и се изненадах когато видях толкова много неща, толкова помещения, класни стаи и то доста големи, тук в една класна стая учеха само 23 ученика, а в моята страна в същата стая учеха поне трийсет и няколко.

Показа ми училищния двор, библиотеката, тоалетните, класните стаи и накрая ми даде учебната програма. Учебните занятия се провеждаха от понеделник до петък от 8,30 ч. до 14,30 ч. Въпреки всичко, продължавах да се чувствам странно.

В началото аз не исках да идвам в Испания, но се наложи защото родителите ми решиха да идват, но вече съм тук и истината е, че не съжалявам, тъй като се чувствам много добре.

Това, което действително ми помогна за общуването със съучениците ми бяха часовете по испански език: първо, за да разбирам това, което ми говореха в час, и второ, за да мога да общувам с останалите.

Помогнаха ми и следобедните извънкласни занимания, посещавах допълнителните часове по испански език, но с всеки изминат ден имах все по-малка нужда от тях. За научаване на испанския език помага много и гледането на телевизия, говоренето с хора, не се притеснявай макар и да говориш неправилно, хората те поправят, не се срамувай от това, такъв е животът. Ако няма кой да те поправя - лошо!

И не се притеснявай, чуй.... Когато слушаш музика, говориш с хората, разхождаш се по улиците, слушаш разговорите на другите, не знам как, но накрая започваш да разбираш, рано или късно, но започваш да разбираш всичко.

Тъй като съм вече от по-дълго време тук, когато идват нови чуждестранни ученици в училище, се опитвам да им улесня живота, да им помагам. Ако говорят моя език, им служа за преводач докато започнат да се оправят сами, запознавам ги със съучениците ми. Когато се научат сами да общуват, те започват да избират своите приятели и средата, в която да се движат.